

Sygn. akt IV Ka 205/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny- Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Winkler-Galicka (spr)

Protokolant: staż. M. W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzanny Woltman - Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 014r.

sprawy A. M. oskarżonej o popełnienie czynu opisanego w art.178a§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 14 listopada 2013r.
sygn. akt. II K 669/13

1.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wskazuje, że przypisanego czynu oskarżona dopuściła się w dniu 18 sierpnia 2013r.,

2.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3.zwalnia oskarżoną od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów za postępowanie odwoławcze i nie wymierza jej opłaty za II instancję.

M. G.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 14 listopada 2013r. uznano oskarżoną za winną tego, że w dniu 15 sierpnia 2013r.w P. na drodze publicznej kierowała w stanie nietrzeźwości-0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, motorowerem marki R. (...) tj. występku z art. 178a§1 k.k. Za przypisany czyn wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby oraz środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 2 lat. Sąd I instancji orzekł także o kosztach postępowania zwalniając oskarżoną z obowiązku ich ponoszenia.

Apelację od powyższego złożył prokurator zarzucając wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na błędnym przyjęciu, że przypisany czyn oskarżona popełniła w dniu 15 sierpnia 2013r. podczas, gdy został on popełniony w dniu 18 sierpnia 2013r. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wskazanie prawidłowej daty popełnienia przypisanego czynu oraz utrzymanie wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w pełni zasadna.

Na wstępie należy stwierdzić, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone w sposób prawidłowy i zgodny z zasadami zawartymi w art. 424§1 i 2 k.p.k.. Zawiera ono bowiem zarówno wskazanie jakie fakty Sąd uznał za udowodnione i na jakiej podstawie oparł wnioskowanie w sprawie. Dokonując ich oceny natomiast nie przekroczył ram

zakreślonych przez art. 7 k.p.k. Wnioski zaś wyciągnięte na podstawie zebranych dowodów są logiczne i prawidłowe. Znajdują także odzwierciedlenie w zasadach doświadczenia życiowego.

Sąd II instancji stwierdza, że podobnie jak skarżący, nie znajduje postaw do kwestionowania ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji w zakresie odtworzenia stanu faktycznego oraz orzeczonych kar i środka karnego.

Sąd II instancji natomiast w pełni podziela podniesiony przez skarżącego zarzut dopuszczania się przez Sąd I instancji obrazy prawa procesowego, albowiem błędnie dokonał wskazania daty popełnienia czynu. Sąd I instancji bowiem w części wstępnej wyroku wskazał, że do popełnienia czynu doszło w dniu 15 sierpnia 2013r., podczas gdy zarówno z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia jak i akt sprawy wynika, że czyn miał miejsce w dniu 18 sierpnia 2013r. Wobec powyższego Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, że czyn przypisany oskarżonej został popełniony właśnie tego dnia. W pozostałym natomiast zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżoną od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów za postępowanie odwoławcze i nie wymierzył jej opłaty za II instancję albowiem uznał, że oskarżona w żadnym stopniu nie przyczyniła się do ich powstania.

M. G.